

φῆς αἰ ποί, δῆλον. ὁ γὰρ λόγος, οὐσία ὁ δὲ ἀ-
ρεθμός, ἢ ἄλλῃ ὅτι σαρκός ἢ ὅσων ἀρεθμός, ἢ
ἑστία ἢ τὰ τετραπύρην ἢ δὺο· καὶ αἰεὶ ὁ ἀ-
ρεθμός ὅς ἀπῆ, πινῶν ὄζει, ἢ πύρεμος, ἢ γῆ-
νος, ἢ μοναδικός. ἀλλ' ἢ ἑστία τὸ ποσὸν δὲ ἔστι
καθὸς τὸ ποσὸν δὲ καὶ τίως μίξιν. τῶτο ὅτι ἐστὶν
ἀρεθμός, ἀλλὰ λόγος μίξεως ἀριθμῶν συμ-
μακρῶν, ἢ ὁ ποικιλοῦ. ἔτε ἐν τῷ ποιῆσαι ἀ-
πτος ὁ ἀριθμός, ἔτε ὅλως ἀριθμός, ἔτε ὁ μο-
ναδικός, ἔτε ἢ ἕλη, ἔτε λόγος, καὶ εἶδος τῶν ποσῶ-
ν μακρῶν. ἀλλὰ ἀριθμῶν, οὐδ' ὅς τὸ οὐ ἔνεχε.

Κεφθῶρον 5.

ΑΠορήσῃ δὲ αὐτὸς καὶ πὶ τὸ ὄν ὄζει, τὸ
ἀπὸ τῆς ἀριθμῶν, τὸ ἐν ἀρεθμῶν ἔστι ἢ
μίξιν, ἢ ἐν ἄλλοις ἑσῶν, ἢ ἐν ἀρεθμῶν. καὶ γὰρ ἔ-
δεν ὑγεινότερον, πρὸς πρῶτα ἀπῆ τὸ μακρο-
τον μακροῦτον· ἀλλὰ μάλλον ἀρεθμῶν ἀπ-
θὺ δὲν ἐλάττω ὄν ὄζει πρὸς ὅτι, ἢ ἐν ἀριθμῶν ἀκρα-
τον ὄν. ἐπὶ οὐ λόγος ἐν ἀρεθμῶν ἔστι
σιν, οὐτ' ἢ μίξιν ἐκ ἐν τοῖς ἀρεθμοῖς ὄζει, ἢ ἑστία
καθὸς δὺο, ἀλλ' ἔτε πρὸς δὺο. τὸ γὰρ αὐτὸ δὲ γῆ-
νοσ ἔστι ἐν ταῖς πολλαπλασιαστέσιν. ὡς δὲ μῆ-
τρῶν ὄζει τὰ τε α τὸ εσοικεῖον, ἐφ' οὗ α β γ,
καὶ τῷ δ, ἢ δ' ε ζ. ὡς τῶν αὐτῶν παύται. κα-
σὺ ἔστι πρὸς β ε γ ζ, καὶ ὄζει τῶν ἀρεθ-
μῶν δις πρῶτα. εἰ δὲ ἀνάγκη πάντα ἀρεθμῶν
κοινωνεῖν, ἀνάγκη πολλὰ συμβαίνειν τὰ αὐ-
τῶν. καὶ ἀρεθμῶν τῶν αὐτῶν τῶν δ, καὶ ἄλλω. ἀρ-
σὺ τῶν αἰπῶν, καὶ διὰ τῶν ὄζει τὸ ποσῶν μακ-
ρῶν ἀριθμῶν, οὐδὲν ὄζει πρὸς τὸ πῶν ἕλη ποσῶν ἀριθ-
μῶν, καὶ πῶν ἕλη τῆς σελήνης, καὶ τῶν ζῴων
καὶ ἐκείνου πῶν βίωσιν καὶ ἡλικίας; τί οὐκ ἡ-
λῶσιν ἐπί τοῖς ἐπιπύτων τετραγώνοις ἔστι, ἐπί τοῖς
ἔπιπύτων καὶ ἑσῶν, τῶν δὲ διπλαστέσιν; οὐδὲν
γὰρ καλῶν· ἀλλὰ ἀνάγκη ἐν τοῦτοσιν ἐρεθε-
σῶν, εἰ ἀρεθμῶν πῶντα ἰκοινοῦνται, ἐπεὶ ἔχει τὸ
τε τὰ διαφέροντα ἑσῶν τῶν αὐτῶν ἀριθμῶν
πῶν πῶν. ἄσ' εἰ πῶν ὁ αὐτῶν ἀριθμῶν συμ-
βεβῆκεν, ταῦτα ἀπῆ ἄλλήλοισ ἐκείνα τὸ αὐ-
τὸ εἶδος ἀριθμῶν ἔχοντα· ὄζει ἢ ἕλη καὶ σε-
λῶν, τὰ αὐτά. ἀλλὰ διὰ τί αἴτια ταῦτα; ἐ-
πὶ α ἕλη φωνήεντα, ἐπὶ τῶν ἑσῶν ἢ ἀρ-
μονίας, ἐπὶ τῶν αἰπῶν ἀείδων, ἐν ἐπὶ τῶν ὄζων
βίωσιν ἐκείνα γὰρ, ἕνη δ' οὐ. ἐπὶ τῶν οὐδὲν
ὄζων. ἀρ' οὐκ ὄζει τοιοῦτο ὁ ἀριθμῶν πῶν-
κε, διὰ τῶν π, ἢ ἐκείνο ἐχέοντο ἐπὶ τῶν, ἢ ἢ
πληθῶν ἐπὶ τῶν ἀσῶν ὄζειν; ἢ οὐκ ἔστι διὰ τῶν
πῶντα, ἢ ἀλλῶν πῶντα αἰπῶν; εἰ δὲ ἢ ἢ μῶν ἑσῶν ἀριθμῶν ἕλη, ἢ ἢ ἑσῶν γὰρ δὲ ἑσῶν, οὐ δὲ πῶντα.

A neque causæ formæ, pater. Substantia nan-
que ratio est, numerus verò materia: velu-
ti carnis, aut ossis numerus substantia, sic
tria ipsius ignis, terræ verò duo: & semper
numerus quicumq. fuerit, aliquorū esse vel
igneus, vel terrenus, vel monadicus: vel si
substantia tantum, ad tantū esse secundum
mitionem: hoc fanè nō est numerus, sed
ratio mitionis numerorum corporalem,
aut quorumcunq. Nec igitur eo quod
faciat, causa numerus est, nec omnino nu-
merus monadicus, aut materia, aut ratio,
& species rerum est: sed nec quidem vt
id, quod cuius causa.

CAPVT VI.

DVbitauerit autem aliquis, quidnam sit
illud bene, quod à numeris, si mistio
in numero rationali, aut impari sit. Nunc
etenim nihil salubrius per tria, si melicra-
tum sit mistum: sed magis proderit fortas-
sis, si in nulla proportionē fit, & aquosum,
aut si in numero sit purū. Itē rationes mi-
stionum in additione numerorum, nō in
numeris sunt: veluti tria ad duo, non ter
duo: idem. n. genus esse oportet in multi-
plicationib. Quare ipso a mensurare opor-
tet ordinem in quo a b g, & ipso d, eum, in
quo d e z.quare eodem omnia. Erit igitur
ipsum ignis b e g z, & aquæ numerus bis
tria, si autē necesse est omnia numero par-
ticipare, necesse est multa eadē accidere,
& numerū eundē huic, & alij esse. Vtrum
igitur hoc est causa, & propter hoc res est,
an id immanifestū, veluti est quidā Solis,
ac rursus Lunæ latiorum numerus, & vitæ
vniuscuiusq. animalū. Quid igitur prohi-
bet, quosdā eorū quadratos esse, quosdam
cubos, & æquales, alios duplos? Nihil enim
prohibet: sed necesse est in hos conuerti,
E si omnia numero participabāt, & quæ dif-
ferunt, contingebat sub eodē numero ca-
dere. Quare si quibusdā idem accidens ac-
ciderit, eadem inuicem illa erunt, eadē
habentia numeri speciem: puta, Sol, & Lu-
na, eadem. Sed propter quid causæ eadē?
Septem quidē vocales, septē autē chordæ,
aut harmoniæ, septem verò pleiades, in se-
ptem autem quædā emittunt dentes, quæ-
dam verò non: septem etiam, qui ad The-
F bas. Vtrum igitur quoniam talis quidam
numerus suapte natura aptus est, ideo aut
illi fuerunt septem, aut pleias septenarum
stellarum est? an hi quidem propter por-
tas Thebarum aut aliam quandā causam?
Illam verò nos ita numeramus: vrsam
autem duodecim, quidam autem plures?